

PIÆ
COGITATIONES
DE PASSIONE
AC
MORTE CHRISTI
Septimana I.

DIES CINERUM.

De Ingressu Christi in Jeru-
salem.

ristus JESUS, cum appropinquaret tempus, quo pro salute humani generis pati, ac mori elegisset, flagrat incredibili desiderio ingrediendi Hierosolymam, urbem, quam novit fore theatrum acerbissimæ Passionis ac Mortis suæ. De hac futura Passione, ac Morte loquitur ore placido, & animo tranquillo: attamen maestis urbem intue-
tur

*tur oculis, & perfidiam ejus, ac im-
pendentes illi calamitates deplorat.*

Reflexio.

I. **C***hristus flagrat incredibili de-
siderio ingrediendi Hieroso-
lymam.* Desideravit Christus in-
gredi Hierosolymam, theatrum
passionis suæ, quia desideravit pa-
ti, ac mori, ut te redimeret. Hoc
ardens desiderium, quo JESUS
flagravit pati ac mori amore tui,
proh! quantum reprehendit tor-
porem tuum, qui usque adeo re-
luctaris pati adversa amore Christi.
Non es dignus Christiani nomine,
si nolis dura pati Christi amore.

II. *Christus de imminente Pas-
sione ac morte loquitur ore placi-
do, & animo tranquillo.* Quid si-
bi vult hic oris lepos, hæc animi
tranquillitas, qua de futuris cru-
cia.

ciatibus, & acerba morte loquitur Christus? Sermo ille blandus, & miram spirans amœnitatem tibi documento est, ut abstineas ab inani murmure & querimonia, si quando imminent, aut te premunt res adversæ. Hilaris patitur, & sine murmure, qui patitur Christi amore.

III. *Christus mœstis ocalis intuetur Hierosolymam, & plorat.* Deplorat scilicet urbis illius perfidiam, impendentes calamitates, & futurum excidium, quod prævidit, & prædixit. Si JESUS tantopere deploravit infelicitatem & perfidiam alienam, quanto magis plangere tu debes tuam! Potésne inspicere conscientiam tuam, quin amare fleas ob innumerabilia peccata tua, quæ usque adeo infelicem reddunt animam tuam. Ah! evigila tandem a somno peccatorum, quo es sopitus, & si ha-

ctenus

atenus non horruisti cumulare peccata peccatis, non desine deinceps illa etiam detestari, & plangere.

Affectus.

JESU Christe, Redemptor Mundi! quid in me dignum vidisti affectu tuo, ut tu DEUS pro me homine vili & misero peccatore tam dura pati & mori desiderares. Domine! tu es Salvator meus, tu salus mea, ego servus & mancipium tuum. Nunquam interibit in animo meo tanti beneficii memoria. Te amabo, te laudabo, tibi soli serviam, tecum volens, lubensque patiar. Oblivioni detur dextera mea, si non adhæsero tibi.

ORATIO ECCLESIAE.

PRæsta Domine Fidelibus tuis,
 ut jejuniorum veneranda solemnia,
 & congrua pietate suscipiant,

*piant, & securo devotione percur-
rant. Per Dominum nostrum &c.*

*Statio ad S. Sabinam Martyrem,
Indulgentiæ plenariæ.*

DIES JOVIS.

De Cæna Christi in Bethania.

C*Um Christus cænaret in Betha-
nia, in domo Pharisei, Mag-
dalena, quæ nuper publica in civi-
tate peccatrix, prostravit sese pæni-
tens ad pedes Christi. Peniten-
tem benignè Christus recepit, & ab
aliis temeritatis accusatam defen-
dit, sanctè insuper asseverans, quod
ab ea pie, ac laudabiliter gesta
olim prædicanda sint per orbem
universum.*

Refle-

Reflexio.

I. *M*agdalena penitens se prosternit ad pedes Christi, & benigne recipitur. Quanta, & quam profusa est DEI erga peccatores benignitas? Magdalenam, profligatæ vitæ feminam, a qua toties, & tam graviter est offensus, illam benignè recipit quin imo gratiam illi offert suam. Quantumcunque peccasti, si modò seriò te poeniteat, pone metum, & noli esse pusillanimis. Ille, quem offendisti, infinitè bonus, & infinite misericors est. Accede cum spe, ac fiducia. Benigne recipiet te, si humili, & contrito corde quærat à te.

II. *C*hristus Magdalenam temeritatis accusatam defendit. Non deerant, qui reprehenderent feminam ad Christi pedes jacentem, quos

quos lavare, tergere, ungerere, atque osculari peccatrix audeat: verum, quia pœnitens, & afflicta ad Christum recurrit, & in eo posuit spem suam, Christus eandem defendit. Si Christus protegit, ac defendit miseros, confugientes ad se, quid igitur moraris accurrere ad Christum, quando contra te insurgit tempestas tribulationum? Eja! Accurre, & confide in JESU Salvatore tuo. Hic te miserum defendendum suscipiet, si modò totum te relinquis infinitæ illius misericordiæ & bonitati.

III. *Christus asseverat Magdalene gestæ olim prædicanda esse per universum orbem.* Hic nempe fructus erat generosæ & sinceræ pœnitentiæ. Per hanc sanctiores sæpe evadunt peccatores, quàm fuissent, si non peccassent. Si aliquando securus es Magdalenam peccantem, sequere & pœnitentem,

B

tem,

tem. Prosterne te ad pedes Christi, dole, deprecare, propone, emenda, & stude deinceps DEO tuo servire ferventius. Si ita te pœniteat, ne dubita: delicta, quantumvis gravia, olim tibi cedent ad gloriam & salutem æternam.

Affectus.

DOMINE JESU! En me peccatorem prostratum ad sacratissimos pedes tuos. Ne memineris, quæso, iniquitatum mearum antiquarum. Respice me cum Magdalena oculis misericordiæ tuæ, & non desere toto corde sperantem in te. Doleo, & vehementer doleo amore tui de peccatis meis. Posthac tuâ adjutus gratiâ non peccabo in æternum.

ORATIO ECCLESIE.

INchoata jejunia, quæsumus Domine, benigno favore prosequer,

re, ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Georgium Martyrem.
Indulgentiæ 10000. Annorum.

DIES VENERIS.

De Christo a Juda vendito.

Judas, Christi discipulus, nefarie vendidit Christum, Magistrum, & summum Benefactorem suum. Vendidit illum Judæis perfidis, vilissimo triginta argenteorum pretio, ultro sese ad tradendum offerens.

Reflexio.

1. **J**udas vendidit Christum? Quis homo ille audax & temerarius, qui vendere ausus est? Vendidit

didit Judas, unus ex Apostolis, & in schola Christi enutritus discipulus. Quem vendidit? Dominum JESUM, optimum Magistrum, ac summum Benefactorem suum. O ingratitude post natos homines inauditam! Contremisce, quisquis virtutis culmen te attigisse, & stare putas firmiter, vide: ne cadas. Si in peccatum tam enorme miserè lapsus est Apostolus in Christi Collegio, quid tecum fieri possit attende, tot inter mundi laqueos, & carnis illecebras constituto?

II. Judas Christum vendidit Judæis perfidis. Excusari forte meretur Judas, si Magistrum suum vendidisset amicis, aut Christi familiaribus: sed heu! vendidit Scribis & Phariseis, juratis Christi hostibus. O barbariem diris omnibus devovendam! Sed an minor hætenus fuit tua? Quotiescunque peccato gravi contaminasti conscientiam, toties

toties DEUM tuum, & animam
tuam temere vendidisti: & cui?
dæmoni, DEI & animæ tuæ hosti
infensissimo.

III. *Judas Christum vendidit
triginta argenteis.* Heu! quo Ju-
dam impulit argenti dira fames?
Vendidit JESUM non auro divite,
non lucro grandi, sed ut acciperet
vilissimum triginta argenteorum
pretium. O insaniam satis nun-
quam detestandam! Sed quoties &
tu insanivisti multò magis? tu, qui
vendidisti toties DEI gratiam, cu-
jus pretium omnes mundi thesau-
ros transcendit quam longissime:
& cur? ut momentaneam, vilem,
ac turpissimam degustares volupta-
tem, aut te pasceres inani honoris
fumo, aut expleres noxiam haben-
di cupiditatem. An cæcitas animi
major excogitari potest?

Affectus.

Mitissime JESU! tu passus es te vendi a tuo Apostolo, tuis inimicis, pretio vilissimo; quoties hæc mentem subit cogitatio, toties totis artubus contremisco. Timeo scilicet, ne & ego infelix Judæ socius te, mundi pretium, aliquando vilissima voluptate vendam, & æternum peream. Domine! nisi tu me adjuves, vendam, & peribo. Miserere ergo mei secundum magnam misericordiam tuam, & a peccatis cunctis libera me.

ORATIO ECCLESIE.

DEUS, qui culpa offenderis, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice: Et flagella tue iracundia, quæ pro peccatis nostris meremur, averte. Per Dominum &c.

Statio apud SS. MM. Joannem & Paulum. Indulgentiæ 10000. Annorum.

DIES SABBATI.

De Christo valedicente Matri.

Priusquam Christus pedem efferret ex Bethania, dixit supremum vale amantissimæ Matri suæ. Hæc mutua dilectione complexa Filium promptam se offert passionis sociam, parata ferre dolores omnes, quos Christus esset toleraturus. Interea utriusque voluntatis consensio fuit tanta, ut nihil peterent magis, quam perfecte adimplere voluntatem DEI Patris.

Reflexio.

I. **E**gressurus ex Bethania Christus dixit supremum vale

Matri suæ. Singulare hoc erat filialis amoris testimonium, quo Mariam, Matrem suam, dilexit Christus. Nolebat separari ab ea, quin prius eidem peramanter valediceret. An? & qualis tuus in DEI Matrem est affectus? Quibus modis affectum hunc tuum testatum facis? An hunc probas crebris ad eam suspiriis, filiali fiducia, & sedula virtutum illius imitatione? Non ab homine, sed tygride natus es, si illam non amas ut Matrem, quæ te semper amavit ut Filium, & tot beneficiis tibi amorem testata est suum.

II. *Maria se offert Christo dolorum & passionis sociam.* Ut in igne aurum, ita fere rebus in adversis probatur amor. Multum pati desiderat pro amato, qui multum amat: ita plane Christum amavit Maria. Desideravit extrema quæque pati cum filio suo, unice dilecto. Et tu, si vere amas JESUM,
para-

paratus esse debes ad multa tristitia & adversa toleranda amore JESU. An es paratus?

III. *Maxima fuit JESU & MARIÆ cum DEI Patris voluntate consensus.* Hoc quam maxime mutuum inter se amorem contestati sunt JESUS & MARIA. Propria sinceri amoris prærogativa est, velle idem, quod vult amatus. Absque hoc diu stare sincerus amor non potest. An tu pariter in rebus omnibus DEI voluntati te resignas? An à manu illius prompto, & humili corde accipis prospera æque ac adversa? Unicum tuum in omni adversitate solatium, & cura sit: libenter pati, quidquid vult, quam diu vult, & quia vult Dominus, & DEUS tuus, & amor tuus.

Affectus.

BENIGNISSIME JESU! Tu amore tenerrimo & filiali complexus

es Matrem tuam Mariam : sed & mihi eam moriens dedisti in Matrem. Accende igitur cor meum ô JESU! Mariani amoris igne, ut illam nunquam desinam venerari, & amare ut Matrem, quæ tot gratiis & beneficiis me hucusque cumulavit, & non cessat cumulare quotidie indignum filium.

ORATIO ECCLESIAE.

Adesto Domine supplicationibus nostris, & concede : ut hoc solemne jejunium, quod animabus corporibusque curandis salubriter institutum est, decore servitio celebremus. Per Dominum nostrum, &c.

Statio ad S. Triphonem Martyrem,
Indulgentia plenaria.

Septi-